

Alexander

A text typeface using the Greek letters designed by Alexander Wilson (1714-1786), a Scottish doctor, astronomer, and typefounder. The type was especially designed for an edition of Homer's epics, published in 1756-8 by Andrew and Robert Foulis, printers to the University of Glasgow. A modern revival, Wilson Greek, has been designed by Matthew Carter in 1995. Peter S. Baker is also using Wilson's Greek type in his Junicode font for medieval scholars (2006-7).

Μια γραμματοσειρά κειμένου, βασισμένη στα πεζά Ελληνικά που σχεδίασε ο Alexander Wilson (1714-1786), ένας Σκώτος ιατρός, αστρονόμος, και χαράκτης. Η γραμματοσειρά σχεδιάστηκε για μία έκδοση του Ομήρου, στα 1756-8, από τους αδελφούς Andrew και Robert Foulis, τυπογράφους του Πανεπιστημίου της Γλασκώβης. Ένας σύγχρονος επανασχεδιασμός της έγινε από τον Matthew Carter το 1995. Ο Peter S. Baker την επαναφέρει στη γραμματοσειρά του Junicode (2006-7).

ἀηδῶν βασιλεύς γύψ σφάζω ἀθήρ ἀκρίς
ἀμαξα πτύον χαλκός

I can see by my watch, without taking my hand from the left grip of the cycle, that it is eight-thirty in the morning. The wind, even at sixty miles an hour, is warm and humid. When it's this hot and muggy at eight-thirty, I'm wondering what it's going to be like in the afternoon.

In the wind are pungent odors from the marshes by the road. We are in an area of the Central Plains filled with thousands of duck hunting sloughs, heading northwest from Minneapolis toward the Dakotas. This highway is an old concrete two-laner that hasn't had much traffic since a four-laner went in parallel to it several years ago. When we pass a marsh the air suddenly becomes cooler. Then, when we are past, it suddenly warms up again.

I'm happy to be riding back into this country. It is a kind of nowhere, famous for nothing at all and has an appeal because of just that. Tensions disappear along old roads like this. We bump along the beat-up concrete between the cattails and stretches of meadow and then more cattails and marsh grass. Here and there is a stretch of open water and if you look closely you can see wild ducks at the edge of the cattails. And turtles... There's a red-winged blackbird.

Ὁ ἥρεμος γενειοφόρος, πῆρε τὸ προσωπεῖο καὶ τὸ ἀκούμπησε χάμω. Δὲν τὸ φόρεσε. Τὸ πρόσωπό του λίγο-λίγο μεταμορφώνεται. Γίνεται πιὸ νέο, πιὸ θετικό, πιὸ παρόν. Σὰ ν' ἀντιγράφει τὸ προσωπεῖο. Μεγάλη παύση κι ἀναμονή. Ἔνα ἄστρο ἔπεσε... Κάτω, στ' ἀκρογιάλι, ἀκούγεται τὸ τραγούδι τῶν ναυτῶν – ἓνα ἀπροσποίητο, λαϊκὸ τραγούδι, περικλείνοντας σκοινιά, κατάρτια, κωπηλάτες, ἄστρα, πίκρα πολλή καὶ λεβεντιά καὶ καρτερία – ὅλη τὴ σκοτεινὴ, σπιθόβολη θάλασσα, ὅλη τὴν ἀπεραντοσύνη, σὲ ἀνθρώπινα μέτρα. Ἴσως νᾶταν τὸ ἴδιο τραγούδι, πού, ἀπὸ ἄλλο δρόμο, εἶχε γνωρίσει κι ὁ Ἑρμηίτης. Κ' ἴσως γι' αὐτὸ νὰ πῆρε τὴν ἀπόφασή του... Κ' ἐκεῖνο τὸ προσωπεῖο εἶχε ἀπομείνει ἐκεῖ πάνω, στὰ βράχια, ἔξω ἀπ' τὴ σπηλιά, λαμπυρίζοντας κι αὐτὸ μὲς στὴ μυστηριώδη μακαριότητα τῆς νύχτας, μὲ μιὰ παράξενη, ἀκατανόητη κατάφαση.

Ξεσκεπάζω τὴν ψυχοφθόρα βδελυγμία
sphinx of black quartz, judge my vow
τρυχὴν δ' ὑπερβάς, φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ
Экс-граф? Плюш изъят. Бьём чуждыи мен хвост!
the quick brown fox jumps over a lazy dog
ζαφείρι δέξου πάγκαλο, βαθῶν ψυχῆς τὸ σῆμα
Příšerně žlutoučký kuň úpěl d'ábelské ódy

Alfios

Lowercase upright Greek were designed in 1805 by Firmin Didot (1764 – 1836) and cut by Walfard and Vibert. The typeface, together with a complete printing house, was donated in 1821 to the new Greek state by Didot's son, Ambroise Firmin Didot (1790 – 1876). Lowercase italic Greek were designed in 1802 by Richard Porson (1757 – 1808) and cut by Richard Austin. They were first used by Cambridge University Press in 1810.

Τα όρθια πεζά Ελληνικά σχεδίασε το 1805 ο Firmin Didot (1764 – 1836) και χάραξαν οι Walfard and Vibert. Τη γραμματοσειρά, μαζί με ένα πλήρες τυπογραφείο, δώρησε στο νεοσύστατο Ελληνικό κράτος ο γιός του Didot, Ambroise Firmin Didot (1790 – 1876). Τα πλάγια πεζά Ελληνικά σχεδίασε το 1802 ο Richard Porson (1757 – 1808) και χάραξε ο Richard Austin. Χρησιμοποιήθηκαν για πρώτη φορά το 1810 από τις πανεπιστημιακές εκδόσεις του Cambridge.

ἀηδῶν βασιλεύς γύψ σφάζω ἀθήρ ἀκρίς ἄμαξα πτύον χαλκός

Ὁ ἤρεμος γενειοφόρος, πῆρε τὸ προσωπεῖο καὶ τὸ ἀκούμπησε χάμω. Δὲν τὸ φόρεσε. Τὸ πρόσωπό του λίγο-λίγο μεταμορφώνεται. Γίνεται πιὸ νέο, πιὸ θετικό, πιὸ παρόν. Σὰ ν' ἀντιγράφει τὸ προσωπεῖο. Μεγάλη παύση κι ἀναμονή. Ἐνα ἄστρο ἔπεσε... Κάτω, στ' ἀκρογιάλι, ἀκούγεται τὸ τραγούδι τῶν ναυτῶν – ἓνα ἀπροσποίητο, λαϊκὸ τραγούδι, περικλείοντας σκοινιά, κατάρτια, κωπηλάτες, ἄστρα, πίκρα πολλή καὶ λεβεντιά καὶ καρτερία – ὅλη τὴ σκοτεινὴ, σπιθόβολη θάλασσα, ὅλη τὴν ἀπεραντοσύνη, σὲ ἀνθρώπινα μέτρα. Ἴσως νᾶταν τὸ ἴδιο τραγούδι, πού, ἀπὸ ἄλλο δρόμο, εἶχε γνωρίσει κι ὁ Ἐρημίτης. Κ' ἴσως γι' αὐτὸ νὰ πῆρε τὴν ἀπόφασή του... Κ' ἐκεῖνο τὸ προσωπεῖο εἶχε ἀπομείνει ἐκεῖ πάνω, στὰ βράχια, ἔξω ἀπ' τὴ σπηλιὰ, λαμπυρίζοντας κι αὐτὸ μὲς στὴ μυστηριώδη μακαριότητα τῆς νύχτας, μὲ μιὰ παράξενη, ἀκατανόητη κατάφαση.

Ὁ ἤρεμος γενειοφόρος, πῆρε τὸ προσωπεῖο καὶ τὸ ἀκούμπησε χάμω. Δὲν τὸ φόρεσε. Τὸ πρόσωπό του λίγο-λίγο μεταμορφώνεται. Γίνεται πιὸ νέο, πιὸ θετικό, πιὸ παρόν. Σὰ ν' ἀντιγράφει τὸ προσωπεῖο. Μεγάλη παύση κι ἀναμονή. Ἐνα ἄστρο ἔπεσε... Κάτω, στ' ἀκρογιάλι, ἀκούγεται τὸ τραγούδι τῶν ναυτῶν – ἓνα ἀπροσποίητο, λαϊκὸ τραγούδι, περικλείοντας σκοινιά, κατάρτια, κωπηλάτες, ἄστρα, πίκρα πολλή καὶ λεβεντιά καὶ καρτερία – ὅλη τὴ σκοτεινὴ, σπιθόβολη θάλασσα, ὅλη τὴν ἀπεραντοσύνη, σὲ ἀνθρώπινα μέτρα. Ἴσως νᾶταν τὸ ἴδιο τραγούδι, πού, ἀπὸ ἄλλο δρόμο, εἶχε γνωρίσει κι ὁ Ἐρημίτης. Κ' ἴσως γι' αὐτὸ νὰ πῆρε τὴν ἀπόφασή του... Κ' ἐκεῖνο τὸ προσωπεῖο εἶχε ἀπομείνει ἐκεῖ πάνω, στὰ βράχια, ἔξω ἀπ' τὴ σπηλιὰ, λαμπυρίζοντας κι αὐτὸ μὲς στὴ μυστηριώδη μακαριότητα τῆς νύχτας, μὲ μιὰ παράξενη, ἀκατανόητη κατάφαση.

Ὁ ἤρεμος γενειοφόρος, πῆρε τὸ προσωπεῖο καὶ τὸ ἀκούμπησε χάμω. Δὲν τὸ φόρεσε. Τὸ πρόσωπό του λίγο-λίγο μεταμορφώνεται. Γίνεται πιὸ νέο, πιὸ θετικό, πιὸ παρόν. Σὰ ν' ἀντιγράφει τὸ προσωπεῖο. Μεγάλη παύση κι ἀναμονή. Ἐνα ἄστρο ἔπεσε... Κάτω, στ' ἀκρογιάλι, ἀκούγεται τὸ τραγούδι τῶν ναυτῶν – ἓνα ἀπροσποίητο, λαϊκὸ τραγούδι, περικλείοντας σκοινιά, κατάρτια, κωπηλάτες, ἄστρα, πίκρα πολλή καὶ λεβεντιά καὶ καρτερία – ὅλη τὴ σκοτεινὴ, σπιθόβολη θάλασσα, ὅλη τὴν ἀπεραντοσύνη, σὲ ἀνθρώπινα μέτρα. Ἴσως νᾶταν τὸ ἴδιο τραγούδι, πού, ἀπὸ ἄλλο δρόμο, εἶχε γνωρίσει κι ὁ Ἐρημίτης. Κ' ἴσως γι' αὐτὸ νὰ πῆρε τὴν ἀπόφασή του... Κ' ἐκεῖνο τὸ προσωπεῖο εἶχε ἀπομείνει ἐκεῖ πάνω, στὰ βράχια, ἔξω ἀπ' τὴ σπηλιὰ, λαμπυρίζοντας κι αὐτὸ μὲς στὴ μυστηριώδη μακαριότητα τῆς νύχτας, μὲ μιὰ παράξενη, ἀκατανόητη κατάφαση.

Ὁ ἤρεμος γενειοφόρος, πῆρε τὸ προσωπεῖο καὶ τὸ ἀκούμπησε χάμω. Δὲν τὸ φόρεσε. Τὸ πρόσωπό του λίγο-λίγο μεταμορφώνεται. Γίνεται πιὸ νέο, πιὸ θετικό, πιὸ παρόν. Σὰ ν' ἀντιγράφει τὸ προσωπεῖο. Μεγάλη παύση κι ἀναμονή. Ἐνα ἄστρο ἔπεσε... Κάτω, στ' ἀκρογιάλι, ἀκούγεται τὸ τραγούδι τῶν ναυτῶν – ἓνα ἀπροσποίητο, λαϊκὸ τραγούδι, περικλείοντας σκοινιά, κατάρτια, κωπηλάτες, ἄστρα, πίκρα πολλή καὶ λεβεντιά καὶ καρτερία – ὅλη τὴ σκοτεινὴ, σπιθόβολη θάλασσα, ὅλη τὴν ἀπεραντοσύνη, σὲ ἀνθρώπινα μέτρα. Ἴσως νᾶταν τὸ ἴδιο τραγούδι, πού, ἀπὸ ἄλλο δρόμο, εἶχε γνωρίσει κι ὁ Ἐρημίτης. Κ' ἴσως γι' αὐτὸ νὰ πῆρε τὴν ἀπόφασή του... Κ' ἐκεῖνο τὸ προσωπεῖο εἶχε ἀπομείνει ἐκεῖ πάνω, στὰ βράχια, ἔξω ἀπ' τὴ σπηλιὰ, λαμπυρίζοντας κι αὐτὸ μὲς στὴ μυστηριώδη μακαριότητα τῆς νύχτας, μὲ μιὰ παράξενη, ἀκατανόητη κατάφαση.

Anaktoria

Greco du roi was designed by Claude Garamond (1480 – 1561) between 1541 and 1544, commissioned by king Francis I of France, for use by the Imprimerie Nationale in Paris. Greek in Akaktoria is based on a modern version of Greco du roi prepared by Mindaugas Strockis in 2001. Lowercase Latin stems from the titles in the 1623 First Folio Edition of Shakespeare. Scott Mann & Peter Guither prepared a modern version for The Illinois Shakespeare Festival in 1995.

Τα Greco du roi σχεδίασε ο Claude Garamond (1480 – 1561) μεταξύ 1541 και 1544, κατά παραγγελία του βασιλέα της Γαλλίας Francis I, προς χρήση από το Εθνικό Τυπογραφείο στο Παρίσι. Τα Ελληνικά στην Anaktoria βασίζονται στη σύγχρονη έκδοση από τον Mindaugas Strockis το 2001. Τα πεζά Λατινικά προέρχονται από τους τίτλους της πρώτης έκδοσης του Shakespeare σε μεγάλο σχήμα το 1623. Οι Scott Mann και Peter Guither ετοίμασαν μια νέα έκδοση για το φεστιβάλ Shakespeare στο Illinois το 1995.

ἀηδῶν βασιλεύς γύψ σφάζω ἀθήρ ἀκρίς ἄμαξα πτύον χαλκός

Whilst we studie to be thankful in our particular, for the many fauors we haue receiued from your L.L. we are falne vpon the ill fortune, to mingle two the most diuerse things that that can bee, feare, and rashnesse; rashnesse in the enterprize, and feare of the successe. For, when we valew the places your H.H. Iustaine, we cannot but know their dignity greater, then to descend to the reading of these trifles: and, while we name them trifles, we haue depriu'd our selues of the defence of our Dedication. But since your L.L. haue beene pleas'd to thinke these trifles something, heeretofore; and haue prosequuted both them, and their Authour liuing, with so much fauour: we hope, that (they out-liuing him, and he not hauing the fate, common with some, to be exequitor to his owne writings) you will vse the like indulgence toward them, you haue done vnto their parent. There is a great difference, whether any Booke choose his Patrones, or finde them: This hath done both. For, so much were your L.L. likings of the seuerall parts, when they were acted, as before they were published,

Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συναγαγόντων καὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας καταστησάντων, ὅτι τὰς μὲν τῶν σωμάτων εὐτυχίας οὕτω μεγάλων δωρεῶν ἠξίωσαν, τοῖς δ' ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἰδίᾳ πονήσασιν καὶ τὰς αὐτῶν ψυχὰς οὕτω παρασκευάσασιν ὥστε καὶ τοὺς ἄλλους ὠφελεῖν δύνασθαι, τούτοις δ' οὐδεμίαν τιμὴν ἀπένειμαν: ὧν εἰκὸς ἦν αὐτοὺς μᾶλλον ποιήσασθαι πρόνοιαν: τῶν μὲν γὰρ ἀθλητῶν δις τοσαύτην ῥώμην λαβόντων οὐδὲν ἂν πλεόν γένοιτο τοῖς ἄλλοις, ἐνὸς δὲ ἀνδρὸς εὖ φρονήσαντος ἅπαντες ἂν ἀπολαύσειαν οἱ βουλόμενοι κοινωνεῖν τῆς ἐκείνου διανοίας. Οὐ μὴν ἐπὶ τούτοις ἀδυμήσας εἰλόμην ῥαθυμεῖν, ἀλλ' ἰκανὸν νομίσας ἄθλον ἔσεσθαι μοι τὴν δόξαν τὴν ἀπ' αὐτοῦ λόγου γενησομένην ἢ κω συμβουλευέσων περὶ τε τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ τῆς ὁμοιοίας τῆς πρὸς ἡμᾶς αὐτούς, οὐκ ἀγνοῶν ὅτι πολλοὶ τῶν προσποιησαμένων εἶναι σοφιστῶν ἐπὶ τοῦτον τὸν λόγον

Ξεσκεπάζω τὴν ψυχοφθόρα βδελυγμία
sphinx of black quartz, judge my vow
τρυχὴν δ' ὑπερβάς, φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ
Экс-граф? Плиум изъям. Бвѣм чуждѣиѹ чен хвощи!
the quick brown fox jumps over a lazy dog
ζαφείρι δέξου πάγκαλο, βαθῶν ψυχῆς τὸ σῆμα
Příserně žlutoučký kůň úpěl d'ábelské ody

Aroania

In 1927, Victor Julius Scholderer (1880 – 1971), on behalf of the ‘Society for the Promotion of Greek Studies’, got involved in choosing and consulting the design and production of a Greek type called ‘New Hellenic’ cut by the Lanston Monotype Corporation. He chose the revival of a round, and almost monoline type which had first appeared in 1492 in the edition of Macrobius, ascribable to the printing shop of Giovanni Rosso (Joannes Rubeus) in Venice. Aroania is a modern recast of Victor Scholderer’s ‘New Hellenic’ font, on the basis of Verdana.

Ο Victor Julius Scholderer (1880 – 1971) ασχολήθηκε το 1927, εκ μέρους της «Εταιρείας για την προώθηση των Ελληνικών σπουδών», με την επιλογή και παραγωγή της ελληνικής γραμματοσειράς ‘New Hellenic’ που χάραξε η Lanston Monotype Corporation. Ο Scholderer επέλεξε την αναβίωση της στρόγγυλης και σχεδόν ισοπαχης γραμματοσειράς της έκδοσης του Macrobius το 1492, που αποδίδεται στο τυπογραφείο του Giovanni Rosso (Joannes Rubeus) στη Βενετία. Στην Aroania επανασχεδιάζεται η ‘New Hellenic’ του Scholderer, με βάση τη Verdana.

ἄηδών βασιλεύς γύψ σφάζω ἄθήρ ἄκρις ἄμαξα πτύον χαλκός

Ἔστωσαν αἱ δοθεῖσαι δύο εὐθεῖαι αἱ ΑΔ, Γ. δεῖ δὴ τῶν ΑΔ, Γ δύο μέσας ἀνά λόγον εὐρεῖν. γεγράφθω περί τὴν μείζονα τὴν ΑΔ κύκλος ὁ ΑΒΔΖ, καὶ τῆ Γ ἴση ἐνηρμόσθω ἡ ΑΒ, καὶ ἐκβληθεῖσα συμπιπτέτω τῆ ἀπὸ τοῦ Δ ἐφαπτομένη τοῦ κύκλου κατὰ τὸ Π. παρὰ δὲ τὴν ΠΔΟ ἤχθω ἡ ΒΕΖ, καὶ νενοήσθω ἡμικυλίνδριον ὀρθὸν ἐπὶ τοῦ ΑΒΔ ἡμικυκλίου, ἐπὶ δὲ τῆς ΑΔ ἡμικύκλιον ὀρθὸν ἐν τῷ τοῦ ἡμικυλινδρίου παραλληλογράμμῳ κείμενον, τοῦτο δὴ τὸ ἡμικύκλιον περιεγόμενον ὡς ἀπὸ τοῦ Δ ἐπὶ τὸ Β μένοντος τοῦ Α πέρατος τῆς διαμέτρου τεμεί τὴν κυλινδρικήν ἐπιφάνειαν ἐν τῇ περιεγωγῇ καὶ γράψει ἐν αὐτῇ γραμμὴν τινα· πάλιν δὲ, ἐὰν τῆς ΑΔ μενούσης τὸ ΑΠΔ τρίγωνον περιενεχθῇ τὴν ἐναντίαν τῷ ἡμικυκλίῳ κίνησην, κωνικήν ποιήσει ἐπιφάνειαν τῆ ΑΠ εὐθεία, ἡ δὲ περιεγόμενη συμβαλεῖ τῇ κυλινδρικήν γραμμῇ κατὰ τι σημεῖον· ἄμα δὲ καὶ τὸ Β περιγράψει ἡμικύκλιον ἐν τῇ τοῦ κώνου ἐπιφανείᾳ. ἐχέτω δὲ θέσιν κατὰ τὸν τόπον τῆς συμπτώσεως τῶν γραμμῶν τὸ μὲν κινούμενον ἡμικύκλιον ὡς τὴν τοῦ Δ’ΚΑ, τὸ δὲ ἀντιπεριεγόμενον τρίγωνον τὴν τοῦ Δ’ΛΑ, τὸ δὲ τῆς εἰρημένης συμπτώσεως σημεῖον ἔστω τὸ Κ. ἔστω δὲ καὶ τὸ διὰ τοῦ Β γραφόμενον ἡμικύκλιον τὸ ΒΜΖ, κοινὴ δὲ αὐτοῦ τομὴ καὶ τοῦ ΒΔΖΑ κύκλου ἔστω ἡ ΒΖ. καὶ ἀπὸ τοῦ Κ ἐπὶ τὸ τοῦ ΒΔΑ ἡμικυκλίου ἐπίπεδον κάθετος ἤχθω· πεσεῖται δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ κύκλου περιφέρειαν διὰ τὸ ὀρθὸν ἐστάναι τὸν κύλινδρον. πιπτέτω καὶ ἔστω ἡ ΚΙ, καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ Ι ἐπὶ τὸ Α ἐπιζευχθεῖσα συμβαλέτω τῇ ΒΖ κατὰ τὸ Θ, ἡ δὲ ΑΛ τῷ ΒΜΖ ἡμικυκλίῳ κατὰ τὸ Μ. ἐπεζεύχθωσαν δὲ καὶ αἱ ΚΔ’, ΜΙ, ΜΘ. ἐπεὶ οὖν ἐκάτερον τῶν Δ’ΚΑ, ΒΜΖ ἡμικυκλίων ὀρθὸν ἐστὶ πρὸς τὸ ὑποκείμενον ἐπίπεδον, καὶ ἡ κοινὴ ἄρα αὐτῶν τομὴ ἡ ΜΘ πρὸς ὀρθὰς ἐστὶ τῷ τοῦ κύκλου ἐπιπέδῳ· ὥστε καὶ πρὸς τὴν ΒΖ ὀρθὴ ἐστὶν ἡ ΜΘ. τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΘΒ, ΘΖ, τουτέστι τὸ ὑπὸ ΘΑ, ΘΙ, ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ ΜΘ. ὅμοιον ἄρα ἐστὶ τὸ ΑΜΙ τρίγωνον ἐκατέρῳ τῶν ΜΙΘ, ΜΑΘ· καὶ ὀρθὴ ἡ ὑπὸ ΙΜΑ. ἔστιν δὲ καὶ ἡ ὑπὸ Δ’ΚΑ ὀρθὴ. παράλληλοι ἄρα εἰσὶν αἱ ΚΔ’, ΜΙ, καὶ ἔσται ἀνά λόγον ὡς ἡ Δ’Α πρὸς ΑΚ, τουτέστιν ἡ ΚΑ πρὸς ΑΙ, οὕτως ἡ ΙΑ πρὸς ΑΜ διὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν τριγώνων· τέσσαρες ἄρα αἱ Δ’Α, ΑΚ, ΑΙ, ΑΜ ἐξῆς ἀνά λόγον εἰσὶν. καὶ ἔστιν ἡ ΑΜ ἴση τῇ Γ, ἐπεὶ καὶ τῇ ΑΒ. δύο ἄρα δοθεισῶν τῶν ΑΒ, Γ δύο μέσαι ἀνά λόγον ἠϋρηνται αἱ ΑΚ, ΑΙ.

14. Eutoc. in Archim. sphaer. et cyl. II (III² 84 Heib.)

Diels, H. and Kranz, W., *Fragmente der Vorsokratiker*, 425-426

Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συναγαγόντων καὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας καταστησάντων, ὅτι τὰς μὲν τῶν σωμάτων εὐτυχίας οὕτω μεγάλων δωρεῶν ἤξιωσαν, τοῖς δ’ ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἰδίᾳ πονήσασι καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς οὕτω παρασκευάσασιν ὥστε καὶ τοὺς ἄλλους ὠφελεῖν δύνασθαι, τουτοῖς δ’ οὐδεμίαν τιμὴν ἀπένειμαν: ὧν εἰκὸς ἦν αὐτοὺς μᾶλλον ποιήσασθαι πρόνοιαν: τῶν μὲν γὰρ ἀθλητῶν δις τοσαύτην ῥώμην λαβόντων

ΑΒΔΕΞΨΩΥ ΗΕΚΓΘΥΗΒ ΝΒΙΩΞΩΖΥΒ Χ e^bgk2569rdm_rstθ89αγδ64Z

Atavyros

Robert Granjon (1513 – 1589) produced his Parangonne Greque typeface (garmond size) at the instigation of Christophe Plantin as a counterpart to Garamond's Grec du roi, in Antwerp Holland, between 1560 - 1565. It was used in Plantin's multilingual Bible of 1572. Versions of Granjon's type were used for the 1692 edition of Diogenes Laertius and for the Greek-Dutch edition of the New Testament in 1698, both published by Henric Wetstenium in Amsterdam. A digital revival was prepared by Ralph P. Hancock for his Vusillus font in 1999.

Μεταξύ 1560 και 1565, στην Αμβέρσα της Ολλανδίας, ο Robert Granjon (1513 – 1589) δημιούργησε την Ελληνική γραμματοσειρά του Parangonne (σε μέγεθος garmond), κατόπιν προτροπής του Christophe Plantin, ως αντίβαρο των Grec du roi του Garamond. Τα στοιχεία του Granjon χρησιμοποιήθηκαν στην πολύγλωσση Βίβλο του Plantin το 1572. Παραλλαγές των στοιχείων του Granjon χρησιμοποιήθηκαν το 1692 για την έκδοση του Διογένη του Λαέρτιου και το 1698 στην ελληνο-ολλανδική έκδοση της Καινής Διαθήκης, που τυπώθηκαν από τον Henric Wetstenium στο Άμστερνταμ. Ο Ralph P. Hancock ετοίμασε μια ψηφιακή αναβίωση για τη γραμματοσειρά του Vusillus το 1999.

ἀηδῶν βασιλεύς γύψ σφάζω ἀθήρ ἀκρίς
ἄμαξα πτύον χαλκός

In the wind are pungent odors from the marshes by the road. We are in an area of the Central Plains filled with thousands of duck hunting sloughs, heading northwest from Minneapolis toward the Dakotas. This highway is an old concrete two-laner that hasn't had much traffic since a four-laner went in parallel to it several years ago. When we pass a marsh the air suddenly becomes cooler. Then, when we are past, it suddenly warms up again.

I'm happy to be riding back into this country. It is a kind of nowhere, famous for nothing at all and has an appeal because of just that. Tensions disappear along old roads like this. We bump along the beat-up concrete between the cattails and stretches of meadow and then more cattails and marsh grass. Here and there is a stretch of open water and if you look closely you can see wild ducks at the edge of the cattails. And turtles... There's a red-winged blackbird.

Ὁ ἥρεμος γενειοφόρος, πῆρε τὸ προσωπεῖο καὶ τὸ ἀκούμπησε χάμω. Δὲν τὸ φόρεσε. Τὸ πρόσωπό του λίγο-λίγο μεταμορφώνεται. Γίνεται πιὸ νέο, πιὸ θετικό, πιὸ παρόν. Σὰ ν' ἀντιγράφει τὸ προσωπεῖο. Μεγάλη παύση κι ἀναμονή. Ἐνα ἄστρο ἔπεσε... Κάτω, στ' ἀκρογιάλι, ἀκούγεται τὸ τραγούδι τῶν ναυτῶν – ἕνα ἀπροσποίητο, λαϊκὸ τραγούδι, περικλείοντας σκοινιά, κατάρτια, κωπηλάτες, ἄστρα, πίκρα πολλή και λεβεντιά και καρτερία – ὅλη τὴ σκοτεινὴ, σπιθόβολη θάλασσα, ὅλη τὴν ἀπεραντοσύνη, σὲ ἀνθρώπινα μέτρα. Ἴσως νᾶταν τὸ ἴδιο τραγούδι, πού, ἀπὸ ἄλλο δρόμο, εἶχε γνωρίσει κι ὁ Ἐρημίτης. Κ' ἴσως γι' αὐτὸ νὰ πῆρε τὴν ἀπόφασή του... Κ' ἐκεῖνο τὸ προσωπεῖο εἶχε ἀπομείνει ἐκεῖ πάνω, στὰ βράχια, ἔξω ἀπ' τὴ σπηλιά, λαμπυρίζοντας κι αὐτὸ μὲς στὴ μυστηριώδη μακαριότητα τῆς νύχτας, μὲ μιὰ παράξενη, ἀκατανόητη κατάφαση.

ξεσκεπάζω τὴν ψυχοφθόρα βδελυγμία
sphinx of black quartz, judge my vow
τρυχὴν δ' ὑπερβάς, φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ
Экс-граф? Плюш изъят. Бѣм чуждыѣ цен хвощ!
the quick brown fox jumps over a lazy dog
ζαφείρι δέξου πάγκαλο, βαθῶν ψυχῆς τὸ σῆμα
Přišerně žluťoucký kuň úpěl d'ábelské ódy

Avdira

Upright is based on the lowercase Greek letters in the typeface used by Demetrios Damilas for the edition of Isocrates, published in Milan in 1493. A digital revival was prepared by Ralph P. Hancock for his Milan (Mediolanum) font in 2000. Italic Greek were designed in 1802 by Richard Porson (1757 – 1808) and cut by Richard Austin. They were first used by Cambridge University Press in 1810.

Τα ὀρθία Ἑλληνικά βασίζονται στη γραμματοσειρά του Δημήτριου Δαμηλά για την έκδοση του Ισοκράτη, το 1493 στο Μιλάνο. Ο Ralph P. Hancock ετοίμασε μια ψηφιακή αναβίωση για τη γραμματοσειρά του Milan (Mediolanum) το 2000. Τα πλάγια πεζά Ἑλληνικά σχεδίασε το 1802 ο Richard Porson (1757 – 1808) και χάραξε ο Richard Austin. Χρησιμοποιήθηκαν για πρώτη φορά το 1810 από τις πανεπιστημιακές εκδόσεις του Cambridge.

ἀηδῶν βασιλεύς γύψ σφάζω ἀθήρ ἀκρίς ἄμαζα πτύον χαλκός

Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συναγαγόντων καὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας καταστησάντων, ὅτι τὰς μὲν τῶν σωμάτων εὐτυχίας οὕτω μεγάλων δωρεῶν ἤξιωσαν, τοῖς δ' ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἰδίᾳ πονήσασι καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς οὕτω παρασκευάσασιν ὥστε καὶ τοὺς ἄλλους ὠφελεῖν δύνασθαι, τούτοις δ' οὐδεμίαν τιμὴν ἀπένειμαν: ὦν εἰκὸς ἦν αὐτοὺς μᾶλλον ποιήσασθαι πρόνοιαν: τῶν μὲν γὰρ ἀθλητῶν δις τοσαύτην ῥώμην λαβόντων οὐδὲν ἂν πλέον γένοιτο τοῖς ἄλλοις, ἐνὸς δὲ ἀνδρὸς εὖ φρονήσαντος ἅπαντες ἂν ἀπολαύσειαν οἱ βουλόμενοι κοινωνεῖν τῆς ἐκείνου διανοίας.

Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συναγαγόντων καὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας καταστησάντων, ὅτι τὰς μὲν τῶν σωμάτων εὐτυχίας οὕτω μεγάλων δωρεῶν ἤξιωσαν, τοῖς δ' ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἰδίᾳ πονήσασι καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς οὕτω παρασκευάσασιν ὥστε καὶ τοὺς ἄλλους ὠφελεῖν δύνασθαι, τούτοις δ' οὐδεμίαν τιμὴν ἀπένειμαν: ὦν εἰκὸς ἦν αὐτοὺς μᾶλλον ποιήσασθαι πρόνοιαν: τῶν μὲν γὰρ ἀθλητῶν δις τοσαύτην ῥώμην λαβόντων οὐδὲν ἂν πλέον γένοιτο τοῖς ἄλλοις, ἐνὸς δὲ ἀνδρὸς εὖ φρονήσαντος ἅπαντες ἂν ἀπολαύσειαν οἱ βουλόμενοι κοινωνεῖν τῆς ἐκείνου διανοίας.

Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συναγαγόντων καὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας καταστησάντων, ὅτι τὰς μὲν τῶν σωμάτων εὐτυχίας οὕτω μεγάλων δωρεῶν ἤξιωσαν, τοῖς δ' ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἰδίᾳ πονήσασι καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς οὕτω παρασκευάσασιν ὥστε καὶ τοὺς ἄλλους ὠφελεῖν δύνασθαι, τούτοις δ' οὐδεμίαν τιμὴν ἀπένειμαν: ὦν εἰκὸς ἦν αὐτοὺς μᾶλλον ποιήσασθαι πρόνοιαν: τῶν μὲν γὰρ ἀθλητῶν δις τοσαύτην ῥώμην λαβόντων οὐδὲν ἂν πλέον γένοιτο τοῖς ἄλλοις, ἐνὸς δὲ ἀνδρὸς εὖ φρονήσαντος ἅπαντες ἂν

Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συναγαγόντων καὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας καταστησάντων, ὅτι τὰς μὲν τῶν σωμάτων εὐτυχίας οὕτω μεγάλων δωρεῶν ἤξιωσαν, τοῖς δ' ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἰδίᾳ πονήσασι καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς οὕτω παρασκευάσασιν ὥστε καὶ τοὺς ἄλλους ὠφελεῖν δύνασθαι, τούτοις δ' οὐδεμίαν τιμὴν ἀπένειμαν: ὦν εἰκὸς ἦν αὐτοὺς μᾶλλον ποιήσασθαι πρόνοιαν: τῶν μὲν γὰρ ἀθλητῶν δις τοσαύτην ῥώμην λαβόντων οὐδὲν ἂν πλέον γένοιτο τοῖς ἄλλοις, ἐνὸς δὲ ἀνδρὸς εὖ φρονήσαντος ἅπαντες ἂν ἀπολαύσειαν οἱ βουλόμενοι κοινωνεῖν τῆς ἐκείνου διανοίας.

ξεσκεπάζω τὴν ψυχοφθόρα βδελυγμία
sphinx of black quartz, judge my vow
τρυχήν δ' ὑπερβάς, φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ
Экс-граф? Плюш изъят. Брѣм чуждѣиѹ цен хвоиц!
the quick brown fox jumps over a lazy dog
ζαφείρι δέξου πάγκαλο, βαθῶν ψυχῆς τὸ σῆμα
Příšerně žlutoučká kuň úpěl d'ábelské ódy

ξεσκεπάζω τὴν ψυχοφθόρα βδελυγμία
sphinx of black quartz, judge my vow
τρυχήν δ' ὑπερβάς, φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ
Экс-граф? Плюш изъят. Брѣм чуждѣиѹ цен хвоиц!
the quick brown fox jumps over a lazy dog
ζαφείρι δέξου πάγκαλο, βαθῶν ψυχῆς τὸ σῆμα
Příšerně žlutoučká kuň úpěl d'ábelské ódy

ΑΒΔΕΞΨΩΥ ΗΚΓΘΥΉΒ ΝΒЈϞΞΩΖΥЪ Χ e b g k 2 5 6 9 Γ Δ Μ ρ σ τ θ 8 9 α γ δ 6 4 Ζ

some OpenType features in text fonts...

ch ct fj ft gi sp ffi fff ff fh fi fl fp tt Th #(N~zI'I)

ch ct fj ft gî sþ ffi fff ff fh fi fl fp tt Th #(N~zI'I)

A^{BDEEΨΩЯ}HEKΓΘΥΗЬN_{BJQΞΩ3УЬX} e^{b g k 2 5 6 7 8 9} m_{r s t 0 8 9} a γ δ 6 4 z

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0123456789/0123456789

o 1 2 3 4 5 6 7 8 9 o123456789/0123456789

A E γ δ ζ İ λ μ Ξ λ ρ σ τ Φ Ω γ ρ̂ ε

A € γ δ ζ İ λ μ Ξ λ ρ σ τ Φ Ω γ ρ̂ ε

και καί αι ς Σ Και 4/5 α/α Οϛ οϛ
ϣ ϣ αι ς C K 4/5 α/α ϛ ϛ

ει εί εí εĩ εì εí εì εĩ εí εí εĩ εì εκ êκ εν

ei eí eí eĩ eì eí eì eĩ eí eí eĩ eì ek êk en

έν εξ έξ αι αĩ απ άπ ας αυ γα γγ γΓ γε γν γΧ
èn èξ èξ αι αĩ λπ λπ ας αυ γα γγ γΓ γε γν γΧ

δε δέ θε θη θι θο θυ και καί λλ λλ μβ πε πι πν

de dè ðe ðh ði ðo ðy και καί λλ λλ μβ πε πι πν

πο ρα ρά ρã ρà ρι ρί ρĩ ρì ρο ρó ρò ρα ρά ρã
πο ρα ρά ρã ρà ρι ρί ρĩ ρì ρο ρó ρò ρα ρά ρã

ρὰ ρί ρί ρĩ ρì ρο ρó ρò σθ σπ σσ στι στί σφ σχ

ρὰ ρί ρί ρĩ ρì ρο ρó ρò σθ σπ σσ στι στί σφ σχ

τα ται τε τη τι το υπ ύπ χα χε χν χο χρ χε ψα
Τα Ταί τε τη τι το υψ ύψ χα χε χν χο χρ χε ψα

Ου Ού Ού Οϛ Οϛ Οϛ Οϛ Οϛ Οϛ Οϛ Οϛ

ϣ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ

ου ού ού οϛ οϛ οϛ οϛ οϛ οϛ οϛ οϛ οϛ οϛ

ϣ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ

